

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.241 van 17 juli 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 januari 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LEFEVRE, die loco advocaten P. ENGELEN en K. BOSMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker vroeg op 24 augustus 2006 de vestiging aan in functie van zijn Nederlandse echtgenote.

1.2. Op 18 september 2006 besloot de gemachtigde van de minister tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek. Betrokkene werd hiervan op 22 september 2007 in kennis gesteld.

1.3. Op 4 januari 2007 (de bestreden beslissing bevat een materiële vergissing door 4 januari 2006 te vermelden) nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van de

vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 15 januari 2007 in kennis gesteld.

1.4. Bij schrijven van 23 januari 2007 diende verzoeker een verzoek tot herziening in tegen de in punt 1.3. vermelde beslissing.

1.5. Nadat verzoeker op 25 maart 2008 kennis kreeg van een schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 7 maart 2008 nopens de gevolgen voor de verzoeken tot herziening door toedoen van de recente wetswijzigingen, diende hij bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 24 april 2008 onderhavig beroep tot nietigverklaring van de in punt 1.3. vermelde beslissing in.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

*"In uitvoering van artikel 49 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging aangevraagd op 24/08/2007 door F., R, (...) geweigerd.
Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen.*

Reden van de beslissing (2):

motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich brengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het relatieverlag dd. 11/12/2006 van de politie van Maasmechelen blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden.

*motivering in rechte: artikel 40 § 6 wet 15.12.1980
artikel 61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1988 en K.B. 12.6.1998."*

2.2. In een eerste middel voert verzoeker de schending van de motiveringsplicht aan. Verzoeker meent onder andere dat de gemachtigde van de minister "lichtzinnig" te werk is gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing en dat deze moet worden vernietigd omdat zij "niet alleen gemotiveerd is op basis van onjuiste en niet bewezen gegevens, zij is bovendien onvoldoende gemotiveerd bij gebreke aan een duidelijk onderzoek van de ware toedracht van de zaak". In antwoord op verweerders opmerking dat het relatieverlag waarnaar de bestreden beslissing verwijst, negatief is, stelt verzoeker het volgende in zijn repliekmemoire: "Dit verslag is alles behalve negatief (...) Daarnaast blijkt uit het verslag dat op het ogenblik dat de politie van Maasmechelen zich aanbood de echtgenote van verzoeker haar persoonlijke voorwerpen naar de echtelijke woning aan het verhuizen was. Daarnaast is de conclusie van het buurtonderzoek dat de bewoners van het huisnummer 121 verzoeker en zijn echtgenote kennen als samenwonend koppel; Verzoeker en zijn echtgenote werden ook samen aangetroffen in de echtelijke woonst (...)".

2.3. Uit het betoog van de verzoekende partij kan afgeleid worden dat zij een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.5. De bestreden beslissing verwijst inderdaad naar een relatieverslag van 11 december 2006 van de politie van Maasmechelen. Dit relatieverslag bevindt zich in het administratief dossier. De Raad stelt vast dat in dit verslag het volgende te lezen staat:

“(...) Ingevolge een ruzie heeft B.N. zich op 14/11/06 laten uitschrijven in de gemeente. Zij zegt nu dat de ruzie is bijgelegd en zij zich terug zal laten inschrijven op het gekend adres in Maasmechelen. (...) B.N. was bezig om persoonlijke voorwerpen terug naar de woning te verhuizen. (...) Bewoners huisnummer 121 kennen beiden als een samenwonend koppel (...)”

2.6. De Raad is van oordeel dat de gemachtigde van de minister de voorliggende feitelijke gegevens niet correct beoordeeld heeft. De gegevens uit het door de politie opgestelde relatieverslag (zie punt 2.5.) wijzen er immers op dat er tussen de echtelieden weliswaar een ruzie had plaatsgevonden, wat trouwens niet wordt betwist, maar *“de ruzie is bijgelegd”* en de echtgenote van verzoeker heeft *“zich terug zal laten inschrijven op het gekend adres in Maasmechelen”*. Bovendien was de echtgenote *“bezig om persoonlijke voorwerpen terug naar de woning te verhuizen”* en bureu *“kennen beiden als een samenwonend koppel”*. Uit de gedane vaststellingen zou hoogstens enige wisselvalligheid in de relatie tussen de echtelieden kunnen worden afgeleid, maar bij gebrek aan bijkomend onderzoek van de zaak vormt het voormeld politieverslag een onvoldoende basis om de vestiging te weigeren. In tegenstelling tot wat verweerder in zijn nota poneert, kan het betrokken politieverslag bezwaarlijk als negatief verslag beschouwd worden. Uit de gegevens van het relatieverslag kon derhalve onmogelijk op redelijke wijze worden besloten dat er geen minimum aan relatie bestond, zoals dit in het in de bestreden beslissing vermelde arrest van de Raad van State van 24 april 1995 wordt geïnterpreteerd.

2.7. Het eerste middel is gegrond voor zover de schending opgeworpen wordt van de motiveringsplicht. Dit geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is derhalve geen noodzaak om het tweede middel te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 januari 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA